
NABLUŻNIĆ SIĘ (1) *vb pf*

part praet act nablużniwszy się.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Pf od „blużnić” ‘znieważać Boga’ z formantem *na-* + *się* wyrażającym dosyt [kogo (G)]:

Szereg: »nablużnić się, nasromocić się«: nábluzniwłfy fie Bogá Izráelfkiego/ náłromoćiwłfy fie Krolá [hetman] nápomina miełfczány áby fie dobrowolnie poddáli. *Leop Is 36 arg.*

Formacje współrdzenne cf BLUŻNIĆ.

KCh